

TÖB-DER, TMMOB, TİM-DER, TUS-DER, TÜTED, Halkevleri, KÖY-KOOP, DGDF, İGD, Çağdaş Hukukçular D., TUMAS, PİM, TUMÖD, İKD, AKD, TİB, ATO, SGB, DHKD, İşçi Kültür D., Enerji D., T. Ziraatçılar D., Dev. Sanatçılar Der, TİM ZERBANK-DER, Ank. Demiryolu Mem.D. temsilcileri; son gelişmeler üzerine CHP Genel Bşk. Sayın Bülent Ecevit'e ve kamuoyuna açık bir mektup gönderdiler. Mektup metni aşağıdadır.

Sayın Bülent Ecevit,

Türkiye'de II.MC iktidarının kurulmasından sonra yeniden hızlanan kanlı olaylar ve yeni gelişmeler karşısında biz aşağıda imzaları bulunan demokratik kitle örgütleri başkanları olarak görüşlerimizi size ve kamu oyuna açıklamayı görev sayıyoruz.

Sayın Ecevit,

Uzun yıllardır süren ve özellikle I.MC döneminden beri toplumumuzun en önemli sosyal ve siyasal sorunlarından birisi olan terör hareketleri şimdiye dek yerli-yabancı egemen güçler tarafından, bilinçli bir şekilde "sağ-sol" çatışması şeklinde gösterildi ve halen gösteriliyor. Böylece olayların maddi toplumsal nedenleri ve olayların tertipleycisi, destekleyicisi emperyalist mihraklar gözardı edilmek isteniyor.

Oysa olaylar hakkında birazcık bilgisi olan her kişinin de gayet iyi bildiği gibi "sağ-sol" çatışması şeklinde gösterilmeye çalışılan politik olgu; gerçekte demokrasi güçlerine yönelik emperyalist güçlerin CIA.kontr-gerilla vb. gizli açık servislerinin güdümünde ve belli bir plan dahilinde yürütülen, tek taraflı faşist saldırılardan başka birşey değildir. Ne var ki, durum böyle olduğu halde; faşist çevrelerin demagojik ve ikiyüzlü propagandaları, sahte barış ve ateşkes çağrıları birtakım anti-faşist kuruluş ve kişileri etkileyebilmekte böylece faşistler, olayların dışında görünebilme konusunda bir hayli başarılı olabilmektedirler.

Faşizmi, onun çalışma ve propaganda yöntemlerini bilenler için bu durum şaşırtıcı olmayabilir. Ama aynı şeyi tüm anti-faşist, demokrat güçler için söyleyemeyiz. Nitekim son birkaç günün olayları da bu kanımızı doğrulamaktadır. Oysa Hitler'in "Reichtag yangını", 12 Mart'ın "Kültür Sarayı, Eminönü-Marmara vapur olayları" henüz unutulmadı.

Şüphesiz tüm bu olup bitenler nedensiz değildir. Emperyalist-Kapitalist sistemin ve ona bağlı Türkiye egemen güçlerinin ekonomik-politik çözümsüzlükleri her geçen gün daha da derinleşiyor. Korkunç hayat pahalılığı, işsizlik, yokluk ve hızlı tekelleşmenin yarattığı yoksullaşma artık dayanılmaz ölçülere varıyor. Buna bağlı olarak başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ezilen, sömürülen sınıf ve tabakaların daha özgür ve adaletli bir yaşam istemleri giderek yoğunlaşıyor. Kitleler Anayasal demokratik haklarını kullanarak açlığı, yoksulluğu ve baskıları protesto ediyorlar.

İşte egemen güçler; emekçi halkın bu demokratik direnişlerini boğmak yada saptırmak istemektedirler. Halkın muhalefetini, var olan durumun nedeni gibi gösterip kitleleri yanıltmak istiyorlar. Demokratik toplumsal muhalefeti "anarşi" olarak gösterip "ezmek" istiyorlar. Ve emperyalist kapitalizmin her sıkıştığı zaman "istikrar-düzen-otorite" sloganlarını haykırmaları boşuna değildir. Nitekim yeni yapılan ve daha da yapılacak olan zamlarla beraber "anarşiyle mücadele programı" hazırlıklarının ve çığlıklarının aynı günlerde çakışması boşuna değildir. Bu mizansenler faşistlerin bilinen en klasik ve kaba yöntemleridir. Hitler, Mussolini aynı şeyleri söylediler. 12 Mart'çılar aynı şeyleri söylediler. Şimdilerde Şili kasabı Pinochet aynı şeyleri söylüyor. Türkiye'de de şiddetin ve terörün yaratıcıları, destekçileri de öze'likle son günlerde, barış meleği pozlarında "huzur ve otorite" çığlıkları atıyorlar.

Sayın Ecevit,

Son gelişmelerin bizleri özellikle düşündüren ve kaygılandıran noktalarından bir ikisini size iletmek isteriz. Esasen mektubumuzun nedeni de bu hususlardır.

Birincisi: Faşist emperyalist güçlerin son günlerde sosyal demokrat kitlelere yönelik ideolojik ve politik taktikleridir. Faşistler; kanlı olayları ve terörü "bir avuç maceracı gencin ve bazı derneklerin devlete yönelik saldırı"ları olarak gösterip" herkesi o arada sosyal demokratları da "devleti korumaya" çağırmaktadırlar. Amaç gayet açıktır. Sosyal demokrat kitleleri yanıltıp kendi dışındaki demokratik toplumsal güçlerden tecrit etmek ve böylece herkesi tek tek teslim almaktır. Bunun ideolojik malzemesinde pek bilindiği gibi bir komünizm unacısı yaratıp kitleleri ürkütme veya en azından tarafsızlaştırmayı planlamaktadırlar. Ama herkes bilir ki, sosyal demokrat kitleler faşizme karşıdırlar. Ve demokratik hakların korunup, geliştirilmesinden yanadırlar. O yüzden faşizm özlencileri ile demokratik güçler arasındaki bu mücadelede asla tarafsız kalamazlar. Aksine temel hak ve özgürlükleri koruma mücadelesinde etkin olmak durumundadırlar.

İkincisi: II.MC'nin pek ünlü "anarşiyle mücadele"programıdır. Sayın İçişleri Bakanı "iki ay içinde anarşiyi yok edeceğim" diyor. Sayın Bakan "iyi niyetli olabilir". Ancak sizin de defalarca belirttiğiniz gibi; anarşi bizzat bir takım devlet güçleri tarafından kışkırtılıp, desteklendiğine göre, yine ölenlerin bir kısmını "vatan haini" diğer bir kısmını "şehit" sayan bir zihniyet iktidar ortağı ise, iki yıldan bu yana çalıştırılmayan yüksek okulların faşist çetelelerin işgali altında olduğu bilindiğine göre, öldürülen 300 dolaylarında yurtsever ilerici öğrenci, öğretmen, memur ve işçinin, bombalanan demokratik kuruluş ve meskenlerin, okullardan uzaklaştırılan onbinlerce gencin sorunları artık herkesçe bilindiğine göre, Sayın Bakan demokratik hak ve özgürlükleri zedelemeyen mevcut işleyiş içinde bu durumu nasıl önleyecektir? Bütün bunları yaparken hangi araç ve yöntemleri kullanacaktır? Sayın Bakan yetkileri mensup olduğu hükümetin yapısı ve icraatı bilindiğine göre ve üstelik dört yıldan beri bir hükümet sorumlusu olduğuna göre, bunu başarması bizce asla mümkün değildir. Ve MC'nin "anarşiyi" önlemesi eşyanın tabiatına da aykırıdır.

Aslında MC'ciler her geçen gün iflasa giden ekonomi politikalarını "kurtarmak" istenmektedirler. Nitekin, başbakan ve yardımcıları açık açık "memleketin çıkarları gerektiriyorsa ZAM da yaparız" diyorlar. Zamların dünyanın hiçbir yerinde halkın çıkarına olmadığı bilinen bir gerçektir. Çünkü zamların yarattığı pahalılık, işsizlik, açlık ve yoksulluk halkın çıkarına olamaz. Öyleyse MC'cilerin "memleketin çıkarlarından" kasdettikleri; bir avuç para babasının çıkarlarıdır. Üstelik MC parlamentodan umudunu kestiğini henüz ilan etmediğine göre, seçimlerden kısa bir süre sonra bu derece yüksek zamları hangi cesaretle yapabilmektedir? İşte bu cesareti "anarşiyle mücadele" programından alıyorlar. "Anarşiyle mücadele" adına emekçi halkın muhalefetini kan ve terörle bastırmak istiyorlar. "Güler yüzlü faşizm" çabalarının, "huzur-istikrar" çabalarının amacının; kitlelerin yükselen anti-faşist muhalefetini boğmak ve baskıyı meşrulaştırmak olduğu böylece daha bir açıklık kazanmaktadır.

Sayın Bülent Ecevit,

Görüldüğü gibi saldırılar ve baskılar emekçi halkımıza ve onun temel hak ve özgürlüklerine yöneliktir. Hatta bu saldırılar partinize ve şahsınıza dek uzanmıştır. Amaç bu adaletsiz, acımasız sömürü ve soygun düzenini her ne pahasına olursa olsun devam ettirmektir. Bunun için de emekçi halkın her türlü demokratik hakları pervasızca çiğnenebilmektedir. Kısacası toplumumuz sonu belirsiz bir karanlığa götürülmek istenmektedir. Bu amaçlarına daha kısa yoldan ulaşabilmek için demokratik güçlerin aralarındaki diyalogu, dayanışmayı bozmak istiyorlar. Onları birbirinden koparmak istiyorlar. Bu oyuna gelmek, halka ve demokrasiye karşı kurulan bu tuzakları boşa çıkarmak ve faşist terörü geriletmek hepimizin ertelenemez tarihsel bir ödevidir.

İnsanlık tarihi göstermiştir ki, faşizm karşısında gösterilen en ufak bir tereddüt yada gecikme ancak ve ancak faşistlerin işine yaramaktadır. Nitekin bunun sayısız acı örnekleri de vardır. Bunun için faşizme karşı tüm demokratik güçlerin; her alanda -Parlamento içi ve dışı- en geniş anti-faşist birliğini yaratmak önde duran acil bir görevdir.

Bizler temsil ettiğimiz milyonlarca insan adına bu konuda üstümüze düşen görevin ve sorumluluğun bilincinde olduğumuzu tüm demokratik kamu oyuna ilan ederiz.

Bu düşüncelerle; önerilerimizi dikkate alacağınıza, gerekli duyarlılığı ve etkin çabaları göstereceğinize inanıyoruz. Saygılarımızla. 26.8.1977